

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETİM ELEMANLARININ TEKNOLOJİYE İLİŞKİN TUTUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

İdris YILMAZ*

Özet: Bu çalışmanın amacı, beden eğitimi ve spor öğretim elemanlarının çeşitli değişkenler açısından teknolojiye ilişkin tutumlarının belirlenmesidir. Çalışmada betimleme yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın verileri kişisel bilgiler anketi ve Akbaba (2002) tarafından geliştirilen “Teknolojiye Karşı Tutum ölçeği” kullanılarak toplanmıştır. Araştırmanın örneklemini çeşitli üniversitelerin beden eğitimi ve spor bölüm/yüksekokullarında çalışan 159 öğretim elemanı oluşturmuştur. SPSS for windows paket programı kullanılarak çözümlenen verilerin analizinde betimleyici istatistik kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğretim elemanlarının teknolojiye ilişkin tutumlarının iyi düzeyde olduğu (\bar{x} =4.06) ve tutum puanlarının yaş değişkeni dışında istatistiksel olarak farklılaşmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Öğretim elemanı, Teknoloji, Tutum

The Evaluation of the Staff Attitudes of Physical Education and Sport Department Towards Technology

Abstract: The objective of this research is to specify the attitudes of Physical Education and Sport department staff towards technology from the aspect of some variables. Descriptive method was used in this research. The data of the research was collected by using personal information questionnaire and “Attitudes Towards Technology Scale” developed by Akbaba (2002). The sample of the research comprised of 159 physical education and sport staffs. Descriptive Statistics was used in the analysis of the data solved by using SPSS Program. The research concludes that the level of attitudes of physical education and sport departments staff towards technology is well (\bar{x} =4.06) and the attitude points is not statistically differ except from the age variable.

Key Words: Educational Staff, Technology, Attitude

1.GİRİŞ

Teknoloji; makineler, işlemler, yöntemler, süreçler, sistem, yönetim ve kontrol mekanizmalarını gibi öğeleri kapsayan, bu öğelerin belirli bir düzende bir araya getirilmesiyle oluşan, bilim ve uygulama arasında köprü görevi yapan bir disiplindir(Alkan,1987:14). Başka bir

* Ahi Evran Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu

ifadeyle bilimsel ya da sistematik bilgilerin pratik alanlara sistemli bir şekilde uygulanması olarak tanımlanabilir(Koç,2004:11).

Bilim ve teknolojiadaki hızlı ve şaşırtıcı gelişmeler ülkeleri büyük ve gizli bir rekabetin içine sokmuş ve bu rekabet ülkelerin var olan teknolojik olanaklarını geliştirmelerine sebep olmuştur. Bunun yanında insanların daha nitelikli bir ortamda yaşama arzusu teknolojiadaki gelişmeleri hızlandırmış ve teknolojiyi kullanmak bir ayrıcalık olmaktan çok zorunluluk haline dönüşmüştür. Bu gelişim sürecinde eğitim, lokomotif görevi üstlenmiş ve yaşamın daha nitelikli hale getirilmesinde önemli rolü olan eğitim teknolojisi kavramını öne çıkarmıştır(Meral ve Çolak, 2002:178).

Eğitim teknolojisi, “insanların nasıl öğrendiği hakkındaki bilimsel bilgilerin öğretme ve öğrenme problemlerinin çözümü için uygulanması; öğretimle ilgili kuramların en etkin ve olumlu uygulamalara dönüştürülmesi için personel, araç, gereç, süreç ve yöntemlerden oluşturulmuş bir sistemler bütünü; davranışsal veya fiziksel bilim kavramları ile öğretimsel problemlerin çözümü için diğer bilgilerden türemiş sistemli veya sistematik strateji uygulamaları ve teknikleri olarak tanımlanmaktadır(Uşun, 2004:9, Rıza, 1997:13). Tanımlardan anlaşılacağı üzere eğitim teknolojisi öğretme, öğrenme süreçlerine sistematik ve bütüncül bir yaklaşım anlamı taşımakta ve araç-gereç bu süreçte yer alan önemli öğelerden birisi olarak karşımıza çıkmaktadır(Yalın,2003: 4).Özellikle çağdaş eğitim anlayışında öğretmen, bireysel farklılıkları göz önünde bulundurarak eğitim öğretim sürecini planlayan, bu süreç içinde kullanılması gereken uygun araçları seçerek amacına ulaşmayı bilen kişidir.

Geçmişten günümüze yükseköğretimde ve ortaöğretimde yaygın olarak kullanılan teknolojik araçlar, basılı materyal, radyo, televizyon, ses kaseti, video, film, tepegöz, asetat, bilgisayar, çoklu ortamlar (mültimedya), internet, web sitesi, uzaktan eğitim vs. şeklinde sıralanabilir.

Özellikle bilgisayar teknolojilerindeki hızlı gelişmelere paralel olarak, bu teknolojilerin eğitim alanında çok önemli noktalarda kullanıldığını görmekteyiz. Öğretim sürecinde bilgisayar, ders saatleri dışında bireysel çalışmaya olanak verdiğiinden ve öğrencilerin bireysel farklılıklarından kaynaklanan dezavantajlarını ortadan kaldırır, ses, animasyon gibi unsurlar ile öğrenmeyi çabuk ve kalıcı kılar. Bunun

yanında internetin bilgi erişimi ve paylaşımında kolaylıklar sağladığı açıktır(Varol,1999: 102).

Bilgisayar ve teknoloji ilk bakışta beden eğitimi ve sporun amaçlarına ters gibi görünmekle birlikte teknolojinin beden eğitimi ve spor da çok değişik şekillerde kullanıldığını görmekteyiz. Beceri, hareket, teknik öğretiminden, hareket ve müsabaka analizine, konu anlatımına ve kullanılan malzemeye kadar geniş bir yelpazede kullanılmaktadır.

Eğitimde teknolojinin önemli olduğunu vurgulayan literatüre ve spor alanındaki yaygın kullanımına karşın, teknolojinin beden eğitimi ve spor öğretimine entegre edilmesine yeterince önem verilmediği, teknolojik gelişmeleri diğer alanlara oranla geriden izlediği söylemek yanlış olmayacaktır. Teknolojinin eğitime entegre edilmesinde öğretim elemanına dolayısıyla beden eğitimi öğretim elemanına önemli sorumluluklar düşmektedir. Uluslararası Teknoloji Eğitimi derneğinin' de vurguladığı gibi öğretim elemanının başarılı bir şekilde teknolojiyi eğitime entegre edebilmesi için teknoloji okuryazarlığı olma, eğitimde teknoloji kullanabilme, öğrencileri teknoloji kullanmaya yöneltebilme, bilgiye ulaşma ve bilgiyi kullanma becerilerinin kazanılmasında öğrenciye destek olma, öğrenme ortamını öğrencinin teknolojiyi kullanabilecekleri şekilde düzenleyebilme, mesleki gelişim ve deneyim paylaşımı için meslektaşları ile internet üzerinden işbirliği yapabilme gibi teknolojik becerilere sahip olması gerekmektedir(ISTE,2007).Ancak, öğretim elemanının teknolojiye yönelik bilişsel ve psikomotor niteliklerinin tek başına yeterli olmadığı, duyuşsal nitelikler ininde çok önemli olduğu unutulmamalıdır. İlgili araştırmalarda da belirtildiği gibi, teknolojiye karşı olumlu tutum geliştiren öğretim elemanları, teknolojiyi eğitime entegre etmede olumsuz tutum gösteren öğretim elemanlarına göre daha başarılı olmaktadır(Akbaba,2002:13,Meral ve Çolak,2002:145).

Yukarıdaki açıklamalar ışığında bu çalışma ile beden eğitimi ve spor öğretim elemanlarının çeşitli değişkenler açısından teknolojiye ilişkin tutumlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

2. MATERYAL VE YÖNTEM

2.1 Araştırmanın Modeli

Araştırmada betimleme yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntem verilen bir durumu aydınlatmak, standartlar doğrultusunda değerlendirmeler

yapmak ve olaylar arasındaki olası ilişkileri ortaya çıkarmak için kullanılır. Bu tür araştırmalarda asıl amaç incelenen durumu etraflıca tanımlamak ve açıklamaktır.(Çepni,2005:20)

2.2 Evren ve Örneklem

Araştırmanın çalışma evrenini Gazi, Ahi, Atatürk, Muğla, Erciyes, Niğde, Kafkas, Aksaray, Fırat ve Karadeniz Teknik Üniversiteleri beden eğitimi ve spor bölüm-yüksek okullarında görev yapan öğretim elemanları, örneklemini ise evrende ulaşılabilen 159 öğretim elemanı oluşturmuştur.

2.3 Veri Toplama Araçları

Araştırmanın verileri kişisel bilgi formu ve “Teknolojiye Karşı Tutum” ölçeği kullanılarak elde edilmiştir. Bilgi formu öğretim elemanlarının sosyo- demografik özelliklerini tanımlamaya yönelik sorulardan oluşmuştur. Teknolojiye karşı tutum ölçeği Akbaba (2002) tarafından geliştirilen 37 maddeden oluşan beşli likert tipinde bir ölçektir. Tutum puanı bulunurken “Tamamen katılıyorum, Katılıyorum, Kararsızım, Katılmıyorum, Hiç Katılmıyorum” şeklindeki tepkiler olumlu ifadelerde 5-4-3-2-1 şeklinde, olumsuz maddelerde ise 1-2-3-4-5 şeklinde puanlanmış ve analiz sürecinde ters kodlama yapılmıştır. Ölçeğin Akbaba tarafından yapılan güvenilirlik çalışmasında Cronbach alfa güvenilirlik katsayısı 0,91 bulunmuştur. Araştırmacı tarafından tekrarlanan güvenilirlik çalışması sonucunda ise (n=100), ölçeğin Cronbach alfa güvenilirlik katsayısı 0,86 olarak bulunmuştur.

2.4 Verilerin Analizi

Araştırmanın amacı çerçevesinde elde edilen verilerin istatistiksel çözümlenmelerinde SPSS programından yararlanılmıştır. Öncelikle öğretim elemanlarının sosyo-demografik özelliklerine ilişkin verilerin frekans ve yüzdeleri bulunmuştur. Teknolojiye ilişkin tutumların belirlenmesinde ise ölçek maddelerinin aritmetik ortalama ve standart sapmaları bulunmuştur. Bağımsız değişkenler arasındaki farklılıkların tespitinde ilişkisiz t ve tek yönlü Anova testlerinden yararlanılmıştır. Bu istatistiksel analizlerde ,05 önem düzeyi dikkate alınmıştır.

3. BULGULAR

Tablo 1:Öğretim Elemanlarının Kişisel Bilgilerine İlişkin Veriler

DEĞİŞKENLER		f	%
CİNSİYET	Bayan	38	23.8
	Erkek	121	76.2
YAŞ	23-27	21	13.2
	28-32	43	27.2
	33-37	32	20.1
	38-42	25	15.7
	43-47	18	11.3
	48 > yaş	20	12.5
AKADEMİK UNVAN	Profesör	12	7.6
	Doçent	9	5.7
	Yrd. Doçent	31	19.5
	Öğr. Görevlisi	38	23.8
	Arş. Görevlisi	69	43.4
KIDEM	1-2 yıl	14	8.9
	3-5 yıl	33	20.7
	6-8 yıl	35	22.1
	9-11 yıl	20	12.5
	12 ≥ yıl	57	35.8
YÖNETSEL SORUMLULUK	Müdür ve Yrd.	20	12.5
	Yönetim Kurulu Üyesi	18	11.3
	Bölüm Başkanı ve Yrd.	13	8.1
	Yönetmel Sorumluluğu Olmayan	108	68.1

Tablo 1’deki veriler incelendiğinde çalışma grubundaki öğretim elemanlarının 38’inin (% 23,8) bayan; 121’inin (% 76,2) erkek, 64’ünün (% 40,4) 32 yaş ve altında; 95’inin (% 59,6) 33 yaş ve üzerinde, 12’inin profesör (% 7,6) ; 69’unun (% 43,4) araştırma görevlisi, 82’inin (%51,7) sekiz yıl ve altında; 77’inin (48,3) 9 yıl ve üzerinde kıdeme, 51’inin (%31,9) yönetsel sorumluluğu olduğu; 108’inin (%68,1) yönetsel sorumluluğu olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 2:Öğretim Elemanlarının Kişisel Bilgisayara Sahip Olma, Evde İnternet Bağlantısı Olma, Görev Yapılan Okulun Teknolojik Donanımı ve Teknoloji ile İlgili Kursa Katılmalarına İlişkin Verilerin Dağılımı

Kişisel Bilgisayara Sahip Olma	f	%
Evet	116	72.9
Hayır	43	27.1
Evde İnternet Bağlantısı Olma		
Evet	87	54.7
Hayır	72	45.3
Görev Yapılan Okulun Teknolojik Donanımı		
Yeterli	39	24.5
Yetersiz	120	75.5
Teknoloji ile İlgili Kursa Katılma		
Evet	35	22.0
Hayır	124	78.0

Tablo 2’ deki verilere bakıldığında çalışma grubundaki öğretim elemanlarının 116’ sının (% 72,9) kişisel bilgisayara sahip olduğu, 87’ sinin (% 54,7) evinde internet bağlantısı olduğu, 39’ unun (% 24,5) çalıştığı kurumdaki teknolojik donanımı yeterli gördüğü, 35’ inin (% 22,0) teknoloji ile ilgili bir kursa katıldığı anlaşılmaktadır.

Tablo3:Öğretim Elemanlarının Teknolojiye İlişkin Tutum Ölçeği Maddelerinden Aldıkları Puanların Aritmetik Ortalamaları

MADELER	\bar{X}	S
1. Günlük işlerimde teknolojiiden yararlanmaktan kaçınıyorum	4.50	1.13
2. İnsanları teknolojiyi kullanmaları için özendiririm	4.28	1.12
3. Öğrencileri erken yaşlarda teknoloji ile tanıştırmayı faydalı bulmam	4.37	0.93
4. Bilgisayar kullanmaktan hoşlanırım.	4.35	1.21
5. Yeni teknolojileri öğrenmenin zaman kaybı olduğunu düşünürüm	4.74	1.06
6. Meslektaşlarım ile teknoloji üzerine konuşmaktan keyif duyarım	3.87	0.75
7. Teknolojide ki gelişmelerin okuldaki rolümü azaltacağını düşünürüm	4.50	0.95
8. Okulumda yeni teknolojilerin uygulanmasından hoşlanırım.	4.81	0.90
9. Teknoloji fuarlarına katılmaktan hoşlanırım	3.70	0.60
10. Teknoloji ile ilgili hizmet içi eğitim programlarına katılmak beni rahatsız eder	4.57	0.91
11. Teknoloji ile ilgili yayınları izlemekten zevk alırım.	4.10	0.69
12. Okul yönetiminde teknolojinin yarar getireceğine inanmam.	4.49	0.95
13. Teknoloji ile ilgili televizyon programlarını seyretmekten zevk alırım	4.05	0.90
14. Teknolojinin insanları yabancılaştırdığını düşünürüm.	3.20	1.31
15. E-posta (e-mail) kullanmanın bir kolaylık olduğunu düşünürüm	4.75	0.75
16. İnsanlara teknoloji fuarlarına katılmalarını öneririm	4.05	0.83
17. Teknolojiye bağımlı olmaktan korkarım	3.52	1.25
18. Çalıştığım personelden teknolojik gelişmelerle ilgili bilgi almaktan hoşlanırım	4.10	0.88
19. Teknolojinin insanlar arası etkileşimi azaltacağını düşünürüm.	3.09	1.21
20. Teknoloji ile ilgili konuşma yapılan ortamlarda bulunmaktan hoşlanırım	3.90	0.96
21. Teknolojik gelişmeleri öğrenmek benim için fazladan bir yük sayılır	4.55	0.74
22. Öğretim teknolojisinin öğrenmeyi arttırdığını düşünürüm.	4.71	0.91
23. İnsanları yeni teknolojik gelişmeler konusunda bilgilendirmekten hoşlanırım	4.12	0.94
24. Teknolojinin insanın yerini alacağını düşünürüm	3.51	1.15
25. İnternette araştırma yapmaktan hoşlanırım	4.65	0.95
26. Kendimi teknolojik gelişmeleri öğrenmek için yaşlı bulurum	4.13	0.74
27. Teknoloji konusunda oluşturulan gruplara katılmanın faydalı olacağına inanmam	4.21	0.90
28. Teknoloji kullanan okulları desteklemem	4.70	0.85
29. Okulumda yeni öğretim teknolojilerinin kullanıldığını görmek beni mutlu eder	4.77	0.98
30. Personelin gelişen teknolojilerinden faydalanmalarını okulum için gerekli görmem	4.69	1.13
31. Hizmet içi eğitim programlarında teknolojiye geniş ölçüde yer verilmesini isterim	4.48	0.80
32. İnternette araştırma yapmayı bir kolaylık olarak görmem	4.71	1.19
33. Teknolojinin bilgiye ulaşmada tek yol olduğunu düşünürüm	3.01	0.95
34. Teknolojinin kontrolümüz altında olduğuna inanırım	3.55	1.13
35. İnsanlarla yeni teknolojik gelişmeler üzerine konuşmalara girmekten çekinirim	4.15	0.95
36. E-posta kullanmak benim için önemli değildir	4.60	0.83
37. Teknoloji ile ilgili kitaplar almaktan hoşlanırım	3.60	1.02
Genel Ortalama	4.06	0,95

Tablo 3'deki bulgulara bakıldığında öğretim elemanlarının teknolojiye ilişkin tutum ölçeğinden $\bar{X}=4.06$ puan aldığı ve ölçekteki 18 maddeye tamamen katıldıkları, 13'üne katıldıkları, 8'inde ise kararsız kaldıkları görülmüştür. Öğretim elemanları en yüksek puanları; öğretim teknolojisinin öğrenmeyi arttırdığını ifade ettikleri, ($\bar{X}=4.71$), teknoloji kullanan okulları destekledikleri ($\bar{X}=4.70$) ve personelin gelişen teknolojilerinden faydalanmalarını okulları için gerekli gördüklerini ($\bar{X}=4,69$) belirttikleri maddelerden almışlardır. En düşük puanları ise; teknolojinin bilgiye ulaşmada tek yol olduğu ($\bar{X}=3.01$), teknolojinin insanlar arası etkileşimi azaltacağı ($\bar{X}=3.09$) ve teknolojinin insanları yabancılaştırdığı ($\bar{X}=3.20$) konularında kararsız kaldıklarını belirttikleri maddelerden aldıkları görülmüştür.

Tablo 4:Cinsiyet Değişkenine Göre Öğretim Elemanlarının Teknolojiye İlişkin Tutum Puanlarının Farklılığı

Cinsiyet	N	\bar{X}	S	t	p
Erkek	121	151.1	13.2	.371	.741
Bayan	38	149.3	15.9		

Tablo 4'teki cinsiyet değişkenine göre öğretim elemanlarının teknolojiye ilişkin tutum farklılıklarına ait t testi sonucuna bakıldığında erkeklerin ($\bar{X}=151,1$) bayanlara oranla ($\bar{X}=149,3$) daha olumlu tutum içinde oldukları fakat aradaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görülmektedir. ($t= .371$; $p> .05$)

Tablo 5:Teknoloji İle İlgili Eğitim Programına Katılma Değişkenine Göre Öğretim Elemanlarının Teknolojiye İlişkin Tutum Puanlarının Farklılığı

Kursa Katılma	N	\bar{X}	S	t	p
Evvet	35	150.9	14.5	.576	.634
Hayır	124	149.6	16.8		

Tablo 5'deki teknoloji ile ilgili bir eğitim programına katılma değişkenine göre öğretim elemanlarının tutum puanlarının farklılığına ilişkin t testi sonucuna bakıldığında teknoloji ile ilgili bir programa katılanların ($\bar{X}=150,9$) katılmayanlara göre ($\bar{X}=149,6$) daha olumlu tutum içinde oldukları fakat aradaki farkın anlamlı olmadığı görülmektedir. ($t= .576$; $p> .05$)

Tablo 6:Çoklu Değişkenlere Göre Öğretim Elemanlarının Teknolojiye Karşı Tutum Puanlarının Farklılığına İlişkin Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları

DEĞİŞKENLER		N	\bar{X}	S	F	p
YAŞ	23–27	21	155.1	10.17	5.891	.000*
	28–32	43	157.6	16.09		
	33–37	32	156.1	15.44		
	38–42	25	153.0	13.05		
	43–47	18	139.2	18.55		
	48 ve üzeri	20	143.3	12.43		
AKADEMİK ÜNVAN	Profesör	12	146.5	13.21	1.532	.219
	Doçent	9	146.7	15.87		
	Yrd. Doçent	31	155.7	13.44		
	Öğr. Görevlisi	38	154.0	14.21		
	Arş. Görevlisi	69	151.7	18.13		
		14	152.6	9.81		
KIDEM	1–2 yıl	14	152.6	9.81	1.435	.230
	3–5 yıl	33	147.3	15.15		
	6–8 yıl	35	150.2	13.41		
	9–11 yıl	20	154.9	19.32		
	12 yıl ve üzeri	57	147.0	14.71		
		20	152.2	10.32		
YÖNETSEL SORUMLULUK	Müdür ve Yrd	20	152.2	10.32	.435	.741
	Yönetim Kurulu Üyesi	18	147.4	13.40		
	Bölüm Başkanı ve Yrd.	13	148.6	11.75		
	Yönetmelik Sorumluluğu	108	151.6	17.45		
	Olmayan					

* p< .05

Tablo 6’da görüldüğü gibi öğretim elemanlarının yaş değişkenine göre teknolojiye ilişkin tutum ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak fark olduğu (F=5.891; P< .05)) ve en yüksek ortalama değer 28–32 yaş grubuna (\bar{X} =157,6) ait olduğu bulunmuştur. Ayrıca öğretim elemanlarının akademik unvan (F=1.532;P>.05), kıdem (F=1.435;P>.05) ve yönetsel sorumluluk (F=.485; P>.05) değişkenlerine göre tutum ölçeğinden aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı belirlenmiştir.

4.TARTIŞMA VE SONUÇ

Beden eğitimi ve spor öğretim elemanlarının çeşitli değişkenler açısından teknolojiye ilişkin tutumlarının incelendiği çalışmada elde edilen bulgular aşağıda tartışılmıştır.

Araştırma kapsamındaki öğretim elemanlarının yaklaşık üçte ikisinin kendisine ait bilgisayarı olduğu ve yarısının evinde internet bağlantısı olduğu görülmüştür. Benzer bir şekilde Gazi Üniversitesi (2003:108) öğretim elemanlarının profilinin belirlenmesi amacıyla yapılan çalış-

mada %79,7'sinin kişisel bilgisayara sahip olduğu belirlenmiştir. Yine, Türkiye'deki akademisyenlerin interneti kullanım düzeylerini belirlemeye yönelik araştırmada öğretim elemanlarının %65,2'sinin evinde internet bağlantısı olduğu belirlenmiştir (Yaylı ve diğerleri,2002:11). Her iki çalışmada elde edilen sonuçlar çalışmada elde edilen bulgularla örtüşmektedir.

Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının üçte ikisi görev yaptıkları okullardaki teknolojik donanımı yetersiz bulurken, aynı zamanda teknoloji ile ilgili bir kursa katılmadığını belirtmiştir. Bu durumda bilgisayar destekli eğitimin önem kazandığı ve sanal eğitimin tartışıldığı günümüzde üniversitelerin teknolojik altyapılarını yenilemeleri veya geliştirmelerinin bir zorunluluk olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Öğretim elemanlarının teknolojiye ilişkin tutum ölçeğinden \bar{X} =4.06 puan aldığı ve ölçekteki 18 maddeye tamamen katıldıkları, 13'üne katıldıkları, 8'inde ise kararsız kaldıkları tespit edilmiştir. Bu durumda öğretim elemanlarının teknolojiye karşı olumlu bir tutum içinde olduklarını söylemek mümkündür. Bu bulgular öğretim elemanlarının imkanlar ölçüsünde teknolojiyi eğitime entegre etmede olumlu tutum içinde oldukları şeklinde de yorumlanabilir. Aynı ölçekle yapılan bir çalışmada hemşire öğretim elemanlarının teknolojiye karşı tutum puanları \bar{X} =4.20 bulunmuştur (Kısa ve Kaya,2005:4).Bu sonuç çalışmadaki sonucu destekler niteliktedir. Erkek öğretim elemanlarının (\bar{X} =150,9) tutum puanlarının bayanlara nazaran yüksek (\bar{X} =149,3) olduğu fakat aradaki farkın anlamlı olmadığı görülmüştür. Benzer şekilde, yapılan çalışmalar bilgisayara yönelik tutumların cinsiyete göre değişmediğini göstermektedir (Gerçek ve arkadaşları, 2006:132, Çelik ve Bindak, 204:36).Teknoloji ile ilgili eğitim programına katılanların (\bar{X} =150,9) katılmayanlara göre tutum puanlarının yüksek (\bar{X} =149,6) fakat istatistiksel olarak anlamlı olmadığı bulunmuştur. Dolayısıyla azda olsa teknoloji ile ilgili bir programa katılmamanın tutum puanlarını arttırdığı söylenebilir. Bunun yanında üniversiteleri tarafından öğretim elemanlarına yönelik bilgisayar ve internet kullanımı, web tasarımı, veri girişi, Powerpoint sunumu ve Office kullanımı gibi teknolojik konularda hizmet içi eğitim kursları düzenlenebilir.

Çoklu değişkenler açısından öğretim elemanlarının teknolojiye

ilişkin tutumlarının farklılığına ilişkin tek yönlü varyans analizi sonuçları değerlendirildiğinde, yaş değişkenine göre tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı derece fark olduğu ve en yüksek ortalama değer \bar{X} 28–32 yaş (\bar{X} =157,6) ve en düşük ortalama değer \bar{X} 43–47 yaş (\bar{X} =139,2) grubuna ait olduğu görülmüştür. Ayrıca yaş ilerledikçe tutum puanlarının azaldığı gözlenmiştir. Akademik unvan, kıdem ve yönetsel sorumluluk değişkenlerine göre tutum puanları arasında istatistiksel olarak fark olmadığı tespit edilmiştir. Bu durum incelenen değişkenlerin öğretim elemanlarının teknolojiye karşı tutumları üzerinde etkisinin olmadığını düşündürmektedir.

Çalışmada elde edilen bulgular bütünde değerlendirildiğinde öğretim elemanlarının teknolojiye karşı olumlu tutumlara sahip oldukları, büyük bir kısmının çalıştıkları okullardaki teknolojik donanımı yetersiz gördüğü ve teknoloji ile ilgili bir eğitim programına katılmadığı tespit edilmiştir. Bu noktadan hareketle, teknoloji ile ilgili eğitim programları düzenlenmesi ve öğretim elemanlarının bu programlara katılmalarının teşvik edilmesi, beden eğitimi bölüm ve yüksek okullarının teknolojik donanımlarının artırılması ve öğretim elemanlarının eğitim faaliyetlerinde teknolojik araç-gereç kullanmaları için motive edilmeleri önerilebilir.

5. KAYNAKLAR

- AKBABA, S.(2002), Okul Yöneticilerinin Teknolojiye Karşı Tutumlarının İncelenmesi, *Çağdaş Eğitim*, Sayı: 286, 9–14.
- ALKAN, C.(1987), Eğitim Teknolojisi, Yargıçoğlu Matbaası, Ankara.
- ÇELİK, C.H.,BİNDAK, R.(2005),İlköğretim Okullarında Görev Yapan Öğretmenlerin Bilgisayara Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi, *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt:6, Sayı:10,27-38.
- ÇEPNİ, S.(2005), Araştırma ve Proje Çalışmalarına Giriş, 2.Baskı, Trabzon.
- GAZİ ÜNİVERSİTESİ.(2003), Gazi Üniversitesi Öğretim Elemanları Profili, G.Ü. İletişim Fakültesi Basımevi, Ankara
- GERÇEK, C., KÖSEOĞLU., YILMAZ, M., SORAN, H.(2006), Öğretmen Adaylarının Bilgisayar Kullanımına Yönelik Tutumlarının İncelenmesi, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı:30 130-139

- ISTE (2007), National Educational Technology Standarts and Performance Indicators For All Teachers, Erişim adresi: [www. Iste.org](http://www.iste.org) (17.12.2007).
- KISA, B., KAYA, H. (2006), Hemşire Öğretim Elemanlarının Teknolojiye İlişkin Tutumları, *Tojet*, Cilt:5, Sayı:2, www.tojet.net (23.01.2007).
- KOÇ, M. (2004), Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme, Atlas kitapevi, Konya.
- MERAL, M., ÇOLAK, E. (2002), Marmara Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Öğretim Elemanlarının Teknoloji Kullanım Profili, *II. Uluslar arası Eğitim Teknolojileri Sempozyumu Bildiri Kitabı*, Sakarya. 175-181
- RIZA, E. T. (1997), Eğitim Teknolojileri Uygulamaları, İzmir.
- UŞUN, S. (2000). Dünyada ve Türkiye de Bilgisayar Destekli Öğretim, Pegem Yayıncılık, Ankara
- VAROL, A. (1999), Bilişim Alanındaki Eğitimcilerin Eğitimi, *Bilişim Teknolojileri Işığında Eğitim Konferansı Bildirileri*, 13–15 Mayıs, Ankara. 99–104
- YALIN, H. İ. (2003), Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme, 8 Baskı, Nobel Yayınları, Ankara.
- YAYLI, A., ÖZTÜRK, Y. (2003), Türkiye’deki Akademisyenlerin İnterneti Kullanım Düzeylerini Belirlemeye Yönelik Bir Çalışma, *G.Ü Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı:2, 259–277.

